

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.I.432/2007/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2007. augusztus 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt vádlott neveellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.40/2007/6. számú, 2007. évi június hó 4. napján kelt ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Városi Ügyészség B.Közl.10755/2004/4. sz. vádiratával 2005. június hó 13. napján emelt vádat vádlottal szemben a KRESZ 34.§ (1) bekezdés a/ pontjában írt rendelkezés megszegésére alapítottan a Btk. 187.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt, amely vádat a tárgyaló ügyész perbeszédében fenntartott.

A vádlottal szemben hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban a Városi Bíróság 2006. november hó 7.napján hozott 9.B.2495/2006/5. sz. ítéletével vádlottat az ellene halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A bíróság a védő részére 39.600 Ft ügyvédi munkadíjat állapított meg és akként rendelkezett, hogy azt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül utalja ki a védő kezeihez. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az eljárásban felmerült 190.553 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A városi bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére felmentése miatt jelentett be fellebbezést bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. június 4. napján meghozott Bf.40/2007/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétségében. Ezért őt főbüntetésként 1 év fogházra, mellékbüntetésként 1 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette.

A mellékbüntetésbe beszámította a 2005. április 4. napjától eltelt időt. Kötelezte a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatal felhívására 186.553 Ft bűnügyi költséget. A fennmaradó további 4.000 Ft költséget az állam viseli. A védő ügyvédi munkadíjával kapcsolatos elsőfokú rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokon eljáró megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő fellebbezést jelentettek be felmentés érdekében. Az ügyész a másodfokú ítéletet tudomásul vette. A fellebbviteli főügyészség a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt a Be. 387.§ (1)(2) és (4) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok betartásával jártak el az ügyben. A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen, a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékok egyenkénti, valamint összességükben történő értékelését követően a megyei bíróság által rögzített tényállás hiányosságoktól mentes, megalapozott, ezáltal felülbírálatra alkalmas, így irányadó a harmadfokú eljárásban a Be. 388.§ (1) bekezdése értelmében.

A Be. 392.§ (4) bekezdésében taglaltak figyelembevételével az ítéltábla az ügyben a Be. 392.§ (2) bekezdése szerint nyilvános ülést tűzött ki a vádlottnak a Be. 394.§ (2) bekezdésében biztosított személyes jelenléti és védekezési joga teljes körű érvényesülése érdekében.

A bejelentett fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság eljárása során kimerítően vizsgálta a vádlott büntetőjogi felelősségének a kérdését. Jogi következtetései helytállóak, megalapozottan került sor a vádlott bűnösségének a megállapítására.

A megyei bíróság a vádlott bűnösségére levont következtetés körében indokolási kötelezettségének is teljes körűen eleget tett.

A baleset során mind a vádlott és mind a sértett közlekedési szabályszegést követtek el.

A sértett közlekedési szabályszegése az ütközési sebességre tekintettel a sebesség túllépésben, illetőleg mozgására figyelemmel a szorosan vett jobbra tartási kötelezettség megszegésében jelentkezik.

Megjegyzi ugyanakkor az ítéltábla, hogy 110 km/óra sebességgel haladó motorkerékpárok esetén a gyakorlatban nem érvényesül az a szabály, hogy az útpadkától számított 1 méteres sávon belül, szorosan jobbra tartva közlekedjenek azok az úttesten.

A vádlott a nyomozás során elismerte, hogy megszegte az előzés szabályait, nem győződött meg arról teljes körűen, hogy biztonságosan tudja-e megelőzni az előtte haladó

gépjárművet. Nem volt kellő tekintettel a saját gépjárműve és a megelőzendő gépjármű közötti sebesség különbségre, illetőleg, hogy az éjszakai látási viszonyok között rövid idő alatt be is tudja-e biztonságosan fejezni az előzést.

A vádlott hanyag gondatlanságból elmulasztotta folyamatosan szemmel kísérni az előzést megelőzően a szemből jövő járművet, így nem tudta megbecsülni az éjszakai látási viszonyok között kellően annak sebességét.

A sértett által vezetett motorkerékpár sebességéről az ügyben egyetlen objektív adat merült fel, nevezetesen az ütközési sebessége a motornak.

Az igazságügyi közlekedési szakértő az ügyben kifejtette, hogy ha 90 km/óra sebességgel haladt volna a motorkerékpáros, akkor sem tudta volna a vádlott az előzést biztonságosan befejezni, legfeljebb fokozott sértetti segítséggel, a sértett erőteljes lassításával és jobbra húzódásával.

Azáltal hogy a vádlott az előzés szabályait megszegte hanyag gondatlanságból, ezzel a KRESZ szabályszegéssel következett be a baleset, mely közvetlen összefüggésben állt a sértett halálával.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a sértett terhére jelentős sebesség túllépést állapított meg, mely megtévesztésre alkalmas lett volna. A tévedése arra vezethető vissza, hogy feltételezésből indult ki, nevezetesen abból, miszerint a sértett motorkerékpáros az ütközés előtt 140 km/óra sebességgel haladt.

Az ügyben eljáró bíróságok által megjelölt 6/1998.BJE. szerint a sebesség túllépés akkor lehet megtévesztő, ha a megengedett sebességet az elkövető legalább 50 százalékkal túllépi.

Jelen ügyben azonban a motorkerékpáros sebessége vonatkozásában objektív adat csak az ütközési sebessége, mely a 110 km/óra sebességre figyelemmel nem nevezhető jelentős sebesség túllépésnek, nem ez vezetett a baleset bekövetkezéséhez.

A Bírósági Határozatok 2002. évi 2.sz. jogesete kifejti, hogy nem csupán sebesség túllépésben nyilvánulhat meg a megtévesztésre hivatkozás, hanem be nem látható útszakasznál a sértett váratlan felbukkanásával.

Jelen ügyben azonban egyenes útszakasz volt, így a sértett váratlan felbukkanására hivatkozni nem lehet, mely esetlegesen megtévesztésre nyújthatna alapot.

A megyei bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a büntetés kiszabása körében kimerítően számba vette az enyhítő és a súlyosító körülményeket, ennek megfelelően az alkalmazott szankció törvényes.

A megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek.

Megalapozott tényállás esetén a felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán eredményre nem vezethetnek a harmadfokú eljárásban.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Be. 397.§ I. fordulata alapján a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 396.§ (2) bekezdése szerinti végzéssel helybenhagyta. Végzésének indokolása a Be. 396.§ (3) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2007. augusztus 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Bf.40/2007/6.számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2007. augusztus 30.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke